

„Актуальні питання сучасної педагогіки: творчість, майстерність, професіоналізм” наступному занятті з заданого предмета, чого він взагалі хоче від вас і вашого курсу для свого життя.

Заклад фахової передвищої освіти сьогодні повинен готувати студентів не лише як носія знань, а як конкурентоспроможну особистість, яка здатна використовувати здобуті знання для успішної діяльності у будь-якій сфері суспільного життя. Тому поряд із традиційними методами навчання застосовуються сучасні освітні методики, що забезпечують знання та вміння знаходити рішення у професійній діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. Київ : 2014. 351с.
2. Максименко С. Психологічні проблеми модернізації освіти в Україні. Педагогічна газета. 2014. №12.
3. Освітні технології: навчальний посібник. Київ : ЦП «КОМПРИНТ», 2016. 583 с.

Аліна КОЗАЧКОВА,

заступник директора з виховної роботи,

викладач української мови та літератури

Лубенського лісотехнічного фахового коледжу

м. Лубни, Україна

Оксана ЗАМУЛА,

викладач фахових дисциплін

Лубенського лісотехнічного фахового коледжу

м. Лубни, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ ОПТИМІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ

Інноваційні технології швидко увійшли в усі галузі нашого життя. У зв'язку з цим виникає нагальна потреба використання комп'ютерної техніки під час вивчення не лише фахових, а й дисциплін загальноосвітнього циклу.

Ідея втілення інноваційних технологій у навчально-виховний процес – предмет інтенсивних теоретичних та практичних досліджень. Її теперішній етап характеризується як емпіричною спрямованістю – розробкою та проведенням викладачами інноваційних занять різних напрямлень, так і теоретичною – створенням та вдосконаленням інноваційних та інтегрованих курсів, вивчення яких передбачено навчальними планами. Інноваційні технології дають можливість, з одного боку, показати студентам „світ уцілому”, подолавши дисциплінарну розрізненість наукового знання, а з іншого – звільнений за рахунок цього навчальний час використовувати для повноцінного здійснення профільної диференціації під час навчання [1, с.157].

Інформація, подана в підручнику, перетворюється на застарілу, інколи, ще під час видання. Вивчення окремих тем з тієї чи іншої дисципліни, взятої із мережі Internet, – один із способів оптимізації та урізноманітнення навчально-виховного процесу. Сучасний викладач – це не просто досвідчений та висококваліфікований фахівець, а й викладач-технолог, викладач-майстер, викладач-новатор. Нікого не здивуєш, що педагог може працювати за авторською програмою, використовуючи власну методику.

За останні кілька років персональні комп'ютери та гаджети перестали бути екзотикою і ввійшли в наше повсякденне життя, витіснивши „ручну розумову працю”. Як наслідок – зміна ситуації на ринку праці. Однією з основних вимог при прийомі на роботу стає вміння користуватися комп'ютером. Така вимога пред'являється і вчителю, і бухгалтерові, і редакторові, і працівникові лісової галузі, і т. ін.

Використання інноваційних технологій у процесі навчання враховується у процесі підготовки фахового молодшого бакалавра, фахівця лісової галузі. Це нова форма роботи, яка викликає зацікавленість і студентів, і викладачів. Їх застосування дає змогу покращити зміст навчання, вдосконалити методи і форми, активізувати та індивідуалізувати його. Інноваційність, як дидактичний засіб чи система, має при цьому втілитися у навчальні предмети, а реалізація ідеї створення інноваційних занять є актуальною [2, с.17-18].

„Актуальні питання сучасної педагогіки: творчість, майстерність, професіоналізм”

Комп’ютерна мультимедійна навчальна програма, яка використовується під час заняття, дозволяє:

- за мінімум часу донести до студентів більший об’єм учбового матеріалу, ніж під час роботи з підручником;
- своєчасно поповнити теоретичні відомості новими фактами та подіями, враховуючи специфіку обраного фаху;
- великий інтерес у студентів викликають яскраві малюнки до теми, відеокліпи та голосовий супровід, що сприяє більш активному веденню дискусії під час обговорення вивченого матеріалу;
- суб’єктивний тип та характер взаємовідносин між студентами та педагогом;
- діалогічний, демократичний та рефлексивний стиль взаємодії;
- групові та колективні форми організації навчального процесу;
- проблемні, пошукові, евристичні та дослідницькі методи навчання;
- ефективні способи отримання та засвоєння інформації, які орієнтовані на пошуково-мисленнєву діяльність.

Обізнаність молоді щодо використання мобільних додатків вказує на те, що нам, педагогам, слід йти в ногу із сьогоденням. У студентів покращується та активізується логічне мислення, формується вміння самостійно виражати думки, підвищується емоційне сприйняття, на більш високий рівень виходить діалог студент-студент та студент-викладач саме завдяки використанню комп’ютерної техніки під час подачі нового матеріалу. Таким чином, урізноманітнюються заняття. При цьому робота викладача не знецінюється, а тільки полегшується, бо педагог отримує задоволення від такого виду навчальної діяльності.

У рамках використання програмних засобів у студентів з’являються можливості для дослідницької, творчої діяльності, а це сприяє формуванню пізнавального інтересу, активності, розвитку всіх форм мислення, послідовно і систематично формується культура розумової праці на якісно новому рівні.

V Міжнародна викладацько-студентська науково-практична конференція

Здобувачі освіти вчать планувати свою роботу, раціонально її виконувати, критично співвідносити початковий план роботи з реальним процесом її виконання.

Головними напрямками зростання і широкого застосування нових інформаційно-освітніх технологій мають стати:

- створення предметно-орієнтованих навчально-інформаційних середовищ, які дозволяють використовувати мультимедійні засоби, системи гіпермедіа, електронні підручники та ін.;
- освоєння засобів комунікації (комп'ютерної мережі);
- навчання правил і навичок „навігації” в інформаційному просторі;
- розвиток дистанційної освіти.

Одним із методів інтерактивного навчання є метод „мозкового штурму”, який спрямований на розв'язання складних завдань за обмежений час та розвиток творчих здібностей. Суть методу полягає в тому, що необхідно висловити найбільшу кількість ідей за невеликий проміжок часу та дійти консенсусу. Цікавим є також метод проєктів, тобто система навчання, за якої студенти здобувають знання і вміння у процесі планування, виконуючи практичні завдання – задуми/проєкти різних видів складності; метод, який дозволяє вихованцям самостійно здобувати знання чи застосовувати уже наявні, при чому замість дій за зразком виконується пошукова та дослідницька діяльність. Оптимізації навчання сприяє методика розвитку критичного мислення – особистісно орієнтована модель навчання, яка активізує спілкування особистості. У межах даної методики використовуються прийоми так званої „інтелектуальної провокації”, спрямованої на розвиток вміння ставити запитання, які вказують на вирішення проблемної ситуації; „фрейнінг” („підштовхування”), суть якого полягає у тому, що ставлячи питання ти вже знаєш як знайти на нього відповідь.

Основні завдання сучасних інформаційних технологій спрямовані на інтенсифікацію всіх рівнів навчально-виховного процесу, підвищення його ефективності та якості; побудову відкритої системи освіти, системну інтеграцію

„Актуальні питання сучасної педагогіки: творчість, майстерність, професіоналізм”

предметних галузей знань; розвиток творчого потенціалу студентів, його комунікативної діяльності; формування інформаційної культури студентів; реалізацію соціального замовлення, обумовленого інформатизацією суспільства.

Важливою особливістю освітніх технологій на сучасному етапі є електронне навчання, тобто освітній простір, у якому відбувається формування в студентів якостей і вмінь, необхідних сучасній людині, а саме:

- медіаграмотність;
- критичне мислення;
- здатність до рішення творчих завдань;
- уміння мислити глобально;
- готовність працювати у команді;
- громадянська свідомість.

Інноваційна людина – особа такого соціального розвитку, яка здатна творчо працювати, бути конкурентоспроможною в умовах сьогодення. Відповідно, навчальний процес має бути трансформований у напрямі індивідуалізації освітньої взаємодії, навчання, формування творчого мислення і збільшення самостійної роботи студентів.

Інноваційна діяльність не піддається формалізації, а потребує врахування людського фактора, зокрема переборення соціально-психологічних бар'єрів.

Отже, інноваційні підходи пробуджують педагогічну свідомість, поляризують погляди. У нового зажди є противники, які через психологічні, соціально-економічні чи організаційно-управлінські причини не сприймають нововведень. До того ж, чим ґрунтовніша освітня інновація, тим імовірніша буде дестабілізація, яка може торкатися інноваційного середовища різного типу – теоретичного, дослідницького, комунікативного чи практичного. І як закон – реалізація інноваційного процесу, згідно з яким життєздатні інновації в освітній структурі раніше чи пізніше, стихійно або свідомо втіляться у навчальний процес.

ЛІТЕРАТУРА

1. Алфімов Д. В. Інноваційна освітня система: шляхи відродження // Педагогічні інновації: ідеї, реалізації, перспективи : зб. наук. праць / ред. кол. Л. І. Даниленко та ін. Київ : Логос, 2010. С. 158 – 160.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : посіб. / за заг. ред. О. Огієнко. Київ. 2015. 314 с.
3. Наволокова Н. П. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій. Харків : Основа. 2018. 176 с.
4. Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи / Pedagogical innovation: ideas, reality. URL: <https://scholar.google.com/citations?user=Hbb8XNkAAA&hl=ru> (дата звернення 25.02.2024).

*Людмила СОЛОДОВНИКОВА,
викладач-методист, вищої кваліфікаційної категорії
Обласного коледжу „Кременчуцька гуманітарно-технологічна
академія імені А. С. Макаренка“
Полтавської обласної ради,
м. Кременчук*

ІННОВАЦІЙНІ ХУДОЖНЬО-ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ МИСТЕЦТВА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Реформування системи освіти України в напрямку інтеграції в освітній європейський простір передбачає розробку та впровадження інноваційних освітніх систем і технологій. Освітні технології забезпечують системність, цілеспрямованість, ефективність, результативність, рівень реалізації технологічного підходу і є одним із найважливіших критеріїв, за яким визначаються конкурентоспроможність та престиж закладу освіти його